II

*(Nezakonodajni akti)*

# PRIPOROČILA

## PRIPOROČILO SVETA (EU) 2020/912

## z dne 30. junija 2020

## o začasni omejitvi nenujnih potovanj v EU in morebitni odpravi te omejitve

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 77(2)(b) in (e) ter prvega in drugega stavka člena 292 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Komisija je 16. marca 2020 sprejela sporočilo ([1]), v katerem je priporočila enomesečno začasno omejitev nenujnih potovanj iz tretjih držav na širše območje EU ([2]). Voditeljice in voditelji držav ali vlad EU so se 17. marca 2020 dogovorili o uveljavitvi začasne omejitve nenujnih potovanj. Omejitev so uveljavile tudi štiri pridružene schengenske države.

(2) Voditeljice in voditelji držav ali vlad Evropske unije so 26. marca 2020 sprejeli usklajeno odločitev o začasni omejitvi nenujnih potovanj v EU zaradi pandemije covida-19.

(3) Komisija je 8. aprila 2020 ([3]) in 8. maja 2020 ([4]) sprejela dve nadaljnji sporočili in v obeh priporočila podaljšanje omejitve nenujnih potovanj za en mesec. Za takšno podaljšanje so se odločile vse schengenske države članice in štiri pridružene schengenske države (v nadaljnjem besedilu: države članice), nazadnje do 15. junija 2020.

(4) Predsednica Evropske komisije in predsednik Evropskega sveta sta 15. aprila 2020 predstavila „Skupni evropski časovni načrt za odpravo ukrepov za zajezitev COVID-19“ ([5]). Časovni načrt določa dvostopenjski pristop, ki predvideva usklajeno odpravo nadzora na notranjih mejah. Nato bi se postopno sprostile začasne omejitve na zunanjih mejah, s čimer bi se rezidentom držav, ki niso članice EU, ponovno dovolila nenujna potovanja v EU. Omejitev potovanj na zunanjih mejah bi bilo treba odpraviti po tem ali istočasno, ko bodo države članice odpravile nadzor na notranjih mejah.

(5) V posvetovanjih z državami članicami je bilo potrjeno, da je potrebno še eno kratko podaljšanje sedanjih omejitev na zunanjih mejah in da je treba k postopni odpravi pristopiti usklajeno.

---

([1]) COM(2020) 115 z dne 16. marca 2020.

([2]) „Širše območje EU“ vključuje vse schengenske države članice (vključno z Bolgarijo, Hrvaško, Ciprom in Romunijo) ter štiri pridružene schengenske države. Če se Irska in Združeno kraljestvo odločita za uskladitev ukrepov, vključuje tudi njiju.

([3]) COM(2020) 148 z dne 8. aprila 2020.

([4]) COM(2020) 222 z dne 8. maja 2020.

([5]) https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/joint_eu_roadmap_lifting_covid19_containment_measures_sl.pdf

(6) Komisija je 11. junija 2020 sprejela sporočilo ([6]), v katerem je priporočila podaljšanje omejitve nenujnih potovanj v EU do 30. junija 2020 in predstavila pristop za postopno odpravo omejitve nenujnih potovanj v EU s 1. julijem 2020. Vse države članice so se odločile za nadaljnje podaljšanje do 30. junija.

(7) Vse od takrat so države članice razpravljale o tem, kakšna merila in metodologijo bi bilo treba uporabiti.

(8) To priporočilo ne posega v odgovornost držav članic, da še naprej uporabljajo člen 6 Zakonika o schengenskih mejah ([7]), v katerem so določeni pogoji za vstop državljanov tretjih držav. Države članice so zlasti še naprej odgovorne, da za vsak primer posebej ocenijo, ali bi lahko državljan tretje države predstavljal grožnjo javnemu zdravju. V povezavi s tem bi morale države članice zagotoviti tesno sodelovanje med organi mejne policije in ponudniki prevoza.

(9) Mejni nadzor ni samo v interesu države članice, na katere zunanjih mejah se opravlja, temveč tudi v interesu vseh držav članic, ki so odpravile nadzor meje na svojih notranjih mejah. Zato bi morale države članice zagotoviti, da bodo ukrepi, sprejeti na zunanjih mejah, usklajeni, s čimer bodo zagotovile, da bo schengensko območje dobro delovalo. V ta namen bi morale države članice začeti usklajeno odpravljati začasno omejitev nenujnih potovanj. To bi morale najprej storiti za rezidente tretjih držav iz Priloge I k temu priporočilu. Ta seznam bi bilo treba redno posodabljati.

(10) Pri odločanju o morebitni odpravi omejitve nenujnih potovanj v EU bi bilo treba upoštevati epidemiološko stanje v EU, tj. povprečno število primerov covida-19 na 100 000 prebivalcev v zadnjih 14 dneh.

(11) Z Mednarodnim zdravstvenim pravilnikom (2005) (MZP), sprejetim na 58. generalni skupščini Svetovne zdravstvene organizacije 23. maja 2005, se je okrepilo usklajevanje pripravljenosti in odzivanja na izredne razmere mednarodnih razsežnosti na področju javnega zdravja med državami pogodbenicami Svetovne zdravstvene organizacije (SZO), med katerimi so vse države članice Unije. V okviru MZP za spremljanje so določene temeljne javnozdravstvene zmogljivosti, ki jih morajo imeti države pogodbenice SZO. Na podlagi podatkov, ki jih države v tem okviru redno sporočajo, se lahko pripravi skupna ocena kot merilo za skupno zmogljivost odzivanja.

(12) Učinkovitost odločitev o odpravi omejitve nenujnih potovanj v EU je odvisna od tega, ali jih bodo države članice usklajeno izvajale na vseh zunanjih mejah. Država članica ne bi smela sprejeti enostranske odločitve o odpravi omejitve nenujnih potovanj v EU za določeno tretjo državo, dokler druge države članice za to državo ne sprejmejo usklajene odločitve o odpravi omejitve potovanj. Države članice pa lahko ob zagotovitvi popolne preglednosti postopno odpravijo omejitve potovanj za države iz Priloge I.

(13) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 22 o stališču Danske, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, Danska ne sodeluje pri sprejetju tega priporočila, ki zato zanjo ni zavezujoče in se v njej ne uporablja. Ker to priporočilo nadgrajuje schengenski pravni red, se Danska v skladu s členom 4 navedenega protokola v šestih mesecih od dne, ko Svet sprejme to priporočilo, odloči, ali bo to priporočilo uveljavila.

(14) To priporočilo predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda, pri katerem Irska ne sodeluje v skladu s Sklepom Sveta 2002/192/ES ([8]). Irska torej ne sodeluje pri sprejetju tega priporočila, ki zato zanjo ni zavezujoče in se v njej ne uporablja.

([6]) COM(2020) 399 z dne 11. junija 2020.

([7]) Uredba (EU) 2016/399 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o Zakoniku Unije o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (Zakonik o schengenskih mejah) (UL L 77, 23.3.2016, str. 1).

([8]) Sklep Sveta 2002/192/ES z dne 28. februarja 2002 o prošnji Irske, da sodeluje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda (UL L 64, 7.3.2002, str. 20).

(15) To priporočilo za Islandijo in Norveško predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma med Svetom Evropske unije in Republiko Islandijo ter Kraljevino Norveško o pridružitvi obeh k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda, ki spadajo na področje iz točke A člena 1 Sklepa Sveta 1999/437/ES ([9]).

(16) To priporočilo za Švico predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda, ki spadajo na področje iz točke A člena 1 Sklepa Sveta 1999/437/ES ([10]) v povezavi s členom 3 Sklepa Sveta 2008/146/ES ([11]).

(17) To priporočilo za Lihtenštajn predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Protokola med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo, Švicarsko konfederacijo in Kneževino Lihtenštajn o pristopu Kneževine Lihtenštajn k Sporazumu med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda, ki spadajo na področje iz točke A člena 1 Sklepa Sveta 1999/437/ES ([12]) v povezavi s členom 3 Sklepa Sveta 2011/350/EU ([13]).

(18) Pravni status tega priporočila, ki je naveden v uvodnih izjavah 13 in 17, ne posega v potrebo po tem, da v interesu ustreznega delovanja schengenskega območja vse države članice sprejmejo usklajeno odločitev odpravi omejitve nenujnih potovanj v EU –

SPREJEL NASLEDNJE PRIPOROČILO:

1. Države članice bi morale 1. julija 2020 začeti usklajeno in postopoma odpravljati začasno omejitev nenujnih potovanj v EU za rezidente tretjih držav iz Priloge I.

Za določitev tretjih držav, za katere bi bilo treba odpraviti sedanjo omejitev nenujnih potovanj v EU, bi bilo treba uporabiti metodologijo in merila iz sporočila Komisije z dne 11. junija 2020 ([14]) o tretji oceni uporabe začasne omejitve nenujnih potovanj v EU. Merila se nanašajo na epidemiološko stanje in zajezitvene ukrepe, vključno z omejevanjem fizičnih stikov ter ob upoštevanju gospodarskih in socialnih vidikov, ter se uporabljajo kumulativno.

2. Tretje države iz Priloge I bi morale v zvezi z epidemiološkim stanjem izpolnjevati zlasti naslednja merila:

— primerljivo ali nižje število novih primerov covida-19 na 100 000 prebivalcev v zadnjih 14 dneh kot povprečje EU na dan 15. junija 2020,

— trend gibanja stopnje novih primerov v istem obdobju v primerjavi s predhodnimi 14 dnevi je stabilen ali se zmanjšuje ter

([9]) UL L 176, 10.7.1999, str. 36.
([10]) UL L 53, 27.2.2008, str. 52.
([11]) Sklep Sveta 2008/146/ES z dne 28. januarja 2008 o sklenitvi Sporazuma med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda v imenu Evropske skupnosti (UL L 53, 27.2.2008, str. 1).
([12]) UL L 160, 18.6.2011, str. 21.
([13]) Sklep Sveta 2011/350/EU z dne 7. marca 2011 o sklenitvi Protokola med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo, Švicarsko konfederacijo in Kneževino Lihtenštajn o pristopu Kneževine Lihtenštajn k Sporazumu med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda, v zvezi z odpravo kontrol na notranjih mejah in prostim gibanjem oseb, v imenu Evropske unije (UL L 160, 18.6.2011, str. 19).
([14]) COM(2020) 399 z dne 11. junija 2020.

— splošni odziv države na covid-19 ob upoštevanju razpoložljivih informacij o vidikih, kot so testiranje, nadzor, sledenje stikom, zajezitev širjenja, zdravljenje in poročanje ter zanesljivost razpoložljivih informacij in virov podatkov in po potrebi skupna povprečna ocena za vse zmogljivosti iz Mednarodnega zdravstvenega pravilnika (MZP). Upoštevati bi bilo treba tudi informacije, ki jih delegacije EU zagotovijo na podlagi kontrolnega seznama, priloženega sporočilu z dne 11. junija 2020.

3. Pri odločanju o tem, ali začasna omejitev nenujnih potovanj v EU velja za državljana tretje države, bi moral biti odločilni dejavnik prebivališče v tretji državi, za katero je bila odpravljena omejitev nenujnih potovanj (in ne državljanstvo).

4. Svet bi moral vsaka dva tedna pregledati in po potrebi posodobiti seznam tretjih držav iz Priloge I po tesnem posvetovanju s Komisijo ter ustreznimi agencijami in službami EU ter po splošni oceni na podlagi metodologije, meril in informacij iz odstavka 2.

Omejitev potovanj za določeno tretjo državo, ki je že navedena v Prilogi I, se lahko v celoti ali delno odpravi ali ponovno uvede, če se spremenijo nekateri prej navedeni pogoji in posledično ocena epidemiološkega stanja. Če se razmere v tretji državi hitro poslabšajo, bi moralo biti sprejemanje odločitev hitro.

5. Če začasna omejitev potovanja še naprej velja za tretjo državo, bi morale biti naslednje kategorije oseb – ne glede na namen potovanja – izvzete iz omejitve potovanja:

(a) državljani Unije v smislu člena 20(1) PDEU in državljani tretjih držav, ki imajo v skladu s sporazumi med Unijo in njenimi državami članicami na eni strani ter zadevnimi tretjimi državami na drugi strani pravico do prostega gibanja, enakovredno pravici državljanov Unije, ter njihovi družinski člani ([15]);

(b) državljani tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas v skladu z Direktivo o rezidentih za daljši čas ([16]), in osebe, ki imajo pravico do prebivanja na podlagi drugih direktiv EU ali nacionalne zakonodaje ali ki imajo nacionalne vizume za dolgoročno bivanje, ter njihovi družinski člani.

Države članice pa lahko sprejmejo ustrezne ukrepe, kot je zahteva po samoosamitvi oseb, ki se vračajo iz tretje države, za katero še naprej velja začasna omejitev potovanja, če enake zahteve veljajo tudi za njihove državljane.

Poleg tega bi morala biti nujna potovanja dovoljena posebnim kategorijam potnikov, ki opravljajo nujno funkcijo ali morajo nujno potovati, iz Priloge II ([17]). Za te potnike lahko države članice uvedejo dodatne varnostne ukrepe, zlasti če so pripotovali iz regije z visokim tveganjem.

Svet lahko na podlagi prej navedene metodologije, meril in informacij v tesnem posvetovanju s Komisijo pregleda posebne kategorije potnikov, ki opravljajo nujno funkcijo ali morajo nujno potovati, iz Priloge II, ob upoštevanju socialnih in ekonomskih vidikov ter splošne ocene razvoja epidemiološkega stanja.

6. Za odpravo začasne omejitve nenujnih potovanj v EU za tretje države iz Priloge I bi bilo treba redno in za vsak primer posebej upoštevati tudi vzajemnost.

7. Država članica ne bi smela sprejeti odločitve o odpravi omejitve nenujnih potovanj v EU za določeno tretjo državo, dokler odprava omejitev ni usklajena v skladu s tem priporočilom.

---

([15]) Kot so opredeljeni v členih 2 in 3 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja Direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EGS (UL L 158, 30.4.2004, str. 77).

([16]) Direktiva Sveta 2003/109/ES z dne 25. novembra 2003 o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas (UL L 16, 23.1.2004, str. 44).

([17]) [Glej tudi sporočili Komisije z dne 16. marca (COM(2020) 115) in 11. junija 2020 (COM(2020) 399) ter usmeritve z dne 30. marca 2020 (C(2020) 2050).]

8. Rezidenti Andore, Monaka, San Marina in Vatikana/Svetega sedeža bi se morali za namene tega priporočila obravnavati kot rezidenti EU.

9. To priporočilo bi morale izvajati vse države članice na vseh zunanjih mejah.

V Bruslju, 30. junija 2020

*Za Svet*
*Predsednica*
A. METELKO-ZGOMBIĆ

*PRILOGA I*

Tretje države, na rezidente katerih ne bi smela vplivati začasna omejitev nenujnih potovanj v EU na zunanjih mejah

1. ALŽIRIJA
2. AVSTRALIJA
3. KANADA
4. GRUZIJA
5. JAPONSKA
6. ČRNA GORA
7. MAROKO
8. NOVA ZELANDIJA
9. RUANDA
10. SRBIJA
11. JUŽNA KOREJA
12. TAJSKA
13. TUNIZIJA
14. URUGVAJ
15. KITAJSKA (*)

(*) S pridržkom potrditve vzajemnosti.

*PRILOGA II*

Posebne kategorije potnikov, ki opravljajo nujno funkcijo ali morajo nujno potovati:

(i) zdravstveni delavci, raziskovalci na področju zdravstva in poklicni oskrbovalci starejših;

(ii) obmejni delavci;

(iii) sezonski delavci v kmetijstvu;

(iv) osebje prevoznikov;

(v) diplomati, uslužbenci mednarodnih organizacij in osebe, ki jih povabijo mednarodne organizacije, ker je njihova prisotnost potrebna za dobro delovanje teh organizacij, ter vojaki, humanitarni delavci in osebje civilne zaščite, ki opravljajo svoje naloge;

(vi) potniki v tranzitu;

(vii) potniki, ki potujejo iz nujnih družinskih razlogov;

(viii) pomorščaki;

(ix) osebe, ki potrebujejo mednarodno zaščito ali potujejo iz drugih humanitarnih razlogov;

(x) državljani tretjih držav, ki potujejo zaradi študija;

(xi) visoko kvalificirani delavci iz tretjih držav, če je njihova zaposlitev nujna z ekonomskega vidika, dela pa ni mogoče preložiti ali opraviti v tujini.